

“Ik wens jullie vrede! Zoals de Vader Mij heeft uitgezonden, zo zend Ik jullie uit.”

(Johannes 20, 21)

Na de tragische gebeurtenis van de dood van Jezus aan het kruis zijn de leerlingen angstig en onzeker. Maar de evangelist Johannes verkondigt een verrassende boodschap: Hij is verrezen en teruggekeerd naar de zijnen! De Verrezen Heer heeft zich op de ochtend van Pasen laten zien aan Maria Magdalena die Hem herkende. Dezelfde avond toont Hij zich aan de andere leerlingen die zich vol angst en onzekerheid in een huis hadden opgesloten.

Hij wil hen opnieuw ontmoeten, ook al hebben ze Hem verraden of zijn ze op de vlucht geslagen. Hij laat hun de tekenen zien van zijn lijden, de wonden van zijn handen en zijde, doorboord en uiteengescheurd door de marteling van het kruis. Zijn eerste woord is een vredeswens, een echt geschenk dat doordringt in hun ziel en hun leven omvormt. Uiteindelijk herkennen ze Hem en hervinden ze de vreugde. Ze voelen zich ook genezen, getroost en verlicht. Ze zijn weer samen met hun Meester en Heer.

De Verrezene vertrouwt dan aan dat kleine groepje zwakke mensen een belangrijke taak toe: de straten opgaan en aan de wereld het nieuws brengen van het Evangelie, zoals Hij zelf heeft gedaan. Zoals de Vader op Hem heeft vertrouwd, zo geeft Hij hun heel zijn vertrouwen.

Johannes voegt daar nog aan toe dat Jezus “over hen heen blies”, dat wil zeggen: zijn eigen innerlijke kracht met hen deelde, de Geest van liefde die hart en geest vernieuwt.

“Ik wens jullie vrede! Zoals de Vader Mij heeft uitgezonden, zo zend Ik jullie uit.”

Jezus heeft alle aspecten van het menselijk bestaan leren kennen: de vreugde van de vriendschap, de pijn van het verraad, de inspanningen van het werk en de vermoeidheid van het lopen. Hij weet wat het is om mens te zijn, kent de beperkingen, het lijden, de mislukkingen die ons dag na dag vergezellen. Hij gaat door met ieder van ons te zoeken in onze duisternis, in onze geslotenheid, net als de leerlingen in dat donkere huis.

De Verrezen Heer doet ons het voorstel om samen met Hem een ervaring op te doen van nieuw leven, van vrede, zodat we die daarna kunnen delen met de anderen. Hij zendt ons uit om te getuigen van onze ontmoeting met Hem, om ‘buiten onszelf’ te treden, uit onze kleine zekerheden en beperkingen, en om dezelfde zending te vervullen die Hij van de Vader heeft ontvangen, namelijk om te verkondigen dat God Liefde is.

“Ik wens jullie vrede! Zoals de Vader Mij heeft uitgezonden, zo zend Ik jullie uit.”

Vandaag de dag zijn woorden niet meer genoeg voor een verkondiging. De verkondiging van het Evangelie heeft effect wanneer ze berust op een getuigenis, zoals dat van de eerste christenen van wie werd gezegd: “Ziet hoe zij elkaar liefhebben en bereid zijn voor elkaar te sterven.” Ze zal effect hebben wanneer wij de liefde concreet maken door er te zijn voor anderen, door iets te doen voor wie in nood is, door aandacht, tijd, raad, voedsel, kleding of onderdak te geven aan wie dat nodig heeft, vriendschap aan wie alleen is of wanhopig, steun aan wie beproefd wordt...

Als wij zo leven, zal de wereld door Jezus gefascineerd worden. Als wij een ‘andere Christus’ worden, zal zijn werk ook door ons toedoen worden voortgezet.

“Ik wens jullie vrede! Zoals de Vader Mij heeft uitgezonden, zo zend Ik jullie uit.”

In een klein centrum van Zuid-Italië zetten Pia en haar vrienden zich in voor migranten. “Voor mij”, zegt Pia, “zijn zij Jezus. Ik weet dat ik Hem kan ontmoeten in deze kwetsbare broers en zusters van me. We helpen ze met het leren van de taal, bij het zoeken van werk en een huis. Er zijn hier ook doopsgezinde christenen beland. In overleg met een predikant hebben we vervoer georganiseerd voor hun zondagsdienst. Er is een vriendschap ontstaan die is uitgemond in culturele evenementen, rondetafelgesprekken en concerten.”

Letizia Magri